

מועד קטן ח. (משנה) עד ט. (שורה 15)

ביאורים

נישואין וקידושין - קודם מתן תורה (רמב"ם אישות א:א) היה מספיק רק נישואין. ברגע שאדם נשא אישה (אף אם לא קידשה) הם נהיו זוג נשוי. כשניתנה תורה התחדש הדין שקודם הנישואין יש לקדש את האשה. מו"ר הרב ליכטינשטיין מסביר שהקידושין הם תהליך טקסי (שבו הבעל נותן לאישה טבעת או שטר או שבא עליה) ואילו הנישואין הם הליך קיומי מציאותי (שבו הבעל והאישה מתחילים לחיות יחד). נישואים (שהם תחילת החיים המשותפים) אסורים בחול המועד, קידושים (שהם תהליך טקסי) מותרים במועד.

משנה

ליקוט עצמות אביו ואמו במועד:

ר' מאיר: מותר. (בגלל שמחת הרגל לא יצטער מהליקוט)
 ר' יוסי: אסור.

30 יום קודם הרגל:

אסור לאדם לעורר על מתו ולהספידו.

דין המלקט עצמות קרוביו: מתאבל עליהם באותו היום עד הערב.

הטעם ל-30 יום:

רב: מחשש שיתן את המעות שחך לצורך הרגל - וימנע משמחת הרגל. [ולכן אם מספיד בחינם מותר]

שמואל: המת אינו משתכח מהלב עד 30 יום - ועלול להספידו ברגל.

משנה

כוכין (קברים שחופרים בתוך המערה) וקברות (מבנים שבונים על האדמה):

- אסור לחפור אותם.
- מותר לקצרים האריכם או להרחיבם.

מת שנמצא בחצר

ת"ק: בכל מקרה - מותר להכין בשבילו ארון.
ר"י: רק אם יש נסרים מוכנים - מותר להכין בשבילו ארון.

וכן מותר לעשות כל צורכי המת (לגזוז לו שער, לכבס לו כסותו, וכיו"ב).

בריכה של כובסים

מותר לעשותה (כיוון שאין טורח בעשייתה).

משנה

קידושין בחוה"מ:

- אסור לשאת או לייבם נשים.
- מותר להחזיר את גרושתו.

איפורה בחוה"מ:

ת"ק: מותר לאשה לעשות את תכשיטיה.
ר"י: אסור לסוד את בשרה.

תפירה בחוה"מ:

מי שאינו אומן: תופר כדרכו.
אומן: תופר בשינוי.

תיקון המיטות בחוה"מ:

ת"ק: מותר לסרג (הגמרא בהמשך תבאר).
ר"י: מותר רק למתוח את החבלים.

הסיבה שאסור לשאת או לייבם נשים במועד:

שמואל: אסור לערב שמחה בשמחה. (נלמד מחנוכת הבית של שלמה המלך)
רב"ה, רב: כי מזניח את שמחת הרגל.

עולא: מפני שטורח לצורך הנישואין (וטרחה אסורה במועד).

ר"י: אם ידע שמותר להתחתן במועד ידחה את הנישואין למועד ויתבטל מפריה ורביה.

אך מותר לשאת בערב הרגל (כי החששות הללו לא קיימים).